افسانه صابون های یهودی در زباله دانی تاریخ

نشریه " آمریکن فری پرس " در گزارشی به بررسی ادعاهای مربوط به صابون‌های یهودی پرداخته و می‌نویسد: ادعای صابون درست کردن از اجساد یهودی‌های کشته شده توسط آلمان‌ها را می‌توان شوکه‌کننده‌ترین و دیرپاترین داستان نخ‌نما و مندرس هولوکاست نامید که در مدرسه‌ها به عنوان واقعیت به کودکانمان آموخته می‌شود. یک افسانه شبیه به همین بعد از جنگ جهانی اول در مورد آلمان‌ها بر سر زبان‌ها افتاده بود اما بلافاصله مشخص شد که این ادعاها شایعه‌ای بیش نبودند. با این حال، پس از پایان جنگ جهانی دوم فرصت برای احیای این نوع تبلیغات جنگی مبتذل بار دیگر فراهم گردید.

گزارش " آمریکن فری پرس " با اشاره به مطرح شدن داستان مضحک صابون‌های یهودی در مجامع رسمی ادامه می‌یابد: این داستان چنان شایع شد که در زمان برگزاری دادگاه‌های جنایات جنگی در نورمبرگ، پس از جنگ جهانی دوم، " هارتلی شاوکراس " (Hartley Shawcross)، دادستان ارشد انگلیسی، این شایعه را بار دیگر تکرار کرد. حتی در پایان دادگاه نورمبرگ، اعضای هیأت منصفه بدین نتیجه رسیدند که " تلاش‌هایی انجام گرفته تا از چربی بدن قربانیان در ساخت صابون استفاده شود. "

بدین ترتیب شایعه "صابون انسانی " وجهه‌ای رسمی به خود گرفت و در تبلیغات دوران پس از جنگ به نحو اکمل مورد استفاده قرار گرفت. برای مثال یک سازمان روابط عمومی پرنفوذ یهودی به نام "اتحادیه مبارزه با افتراء " در کتابچه‌ای با نام "کالبدشکافی نازیسم " چنین بیان داشته: فرایند وحشیگری و جانورخویی با کشتارهای دسته‌جمعی پایان نیافتند. مقادیر زیادی صابون از اجساد آنهایی که به قتل رسده بودند ساخته شد.

در ادامه گزارش به برخی از ادعاهای مرتبط با صابون‌های یهودی اشاره می‌شود:

• "ویلیام ال. شیرر " (William L. Shirer)، روزنامه‌نگار، در کتابی مشهور با نام "صعود و سقوط رایش سوم " این داستان را تکرار می‌کند. شاید میلیون‌ها نفری که کتاب وی را مطالعه کرده‌اند داستان صابون‌ها را "واقعی " قلمداد کرده‌اند.

• "مل مرملشتاین " (Mel Mermelstein) در سال 1981 اعلام کرد که وی در هنگام حضور در اردوگاه نازی‌ها از صابون تهیه شده از اجساد یهودی‌ها استفاده کرده و این یک "حقیقت مسلم " است.

• صابون‌هایی که ظاهرا "صابون یهودی " بودند در مکان‌هایی چون موزه هولوکاست در فیلادلفیا و در مؤسسه تاریخی یهودی در ورشو و اسرائیل به نمایش گذرانده شدند.

• "سیمون ویزنتال " (Simon Wiesenthal) "شکارچی نازی‌ها " در دوران پس از جنگ، در مقاله‌ای که در یک روزنامه یهودی اتریشی منتشر شد ادعا نموده بود که از آوریل 1942 تا می 1943 در حدود 900000 یهودی به عنوان ماده خام برای تولید صابون در کارخانه‌های لهستان به کار رفتند.

در ادامه گزارش حاضر چنین می‌خوانیم: علی‌رغم این دروغ‌ها، حقیقت این است که داستان صابون افسانه‌ای بیش نیست و حداقل سه نفر از حامیان همیشگی هولوکاست افسانه بودن آن را پذیرفته‌اند:

• "والتر لاکوئر " (Walter Laqueur)، در کتابی با عنوان "راز وحشتناک " (1980) اذعان می‌کند که این داستان هیچ پایه و اساس واقعی ندارد؛

• "گیتی سرنی " (Gitty Sereny)، مؤلف کتاب "درمیان آن تاریکی " می‌نویسد:

"تحقیقات مرکز اودویگسبورگ (Ludwigsburg Central Authority) که در حوزه جنایات نازی‌ها انجام می‌گرفت نشان داد که داستان صابون ساختن از اجساد دروغین بود، " و،

• حتی "دبورا لیپستاد " (Deborah Lipstadt)، مؤلف "انکار هولوکاست " در مصاحبه‌ای که با روزنامه "لوس‌آنجلس‌تایمز " در 16 می 1981 داشت، گفت: "حقیقت این است که نازی‌ها هیچگاه از اجساد یهودی‌ها و یا هر کس دیگری برای تولید صابون استفاده نکردند. "

همین مقدار برای یک افسانه دیگر هولوکاستی کافی است، اگرچه این افسانه احتمالا بیش از دیگران در خاطر مردم مانده است. با این حال، متأسفانه بسیاری از مردمی که این داستان را شنیده‌اند هنوز نمی‌دانند که حتی تاریخ نگاران یهودی هم دیگر آن را رد می‌کنند.

منبع : خبرگزاری فارس

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.